

България двама други епископи: Доминикъ и Гримоалдъ, които испратилъ съ много священници и проповѣдници, па предложилъ Борису да си избере единъ отъ двама-та тия епископи за бжлгарски архиепископъ. Обаче, прѣди да тржгнатъ тия послѣдни-тѣ, папа Никола I-й умрѣлъ, та ги испратилъ папа Адрианъ 2-й, който и подписалъ пригответени-тѣ отъ пжрвия писма. Борисъ пакъ останалъ недоволенъ, та прѣзъ 869 год. третий пжтъ испратилъ писмо до папа-та да го моли да постави за бжлгарски архиепископъ дяконъ-тъ Маринъ, или другъ нѣкой отъ най-достойни тѣ римски кардинали. Борисъ се запозналъ съ дякона Маринъ, когато тоя послѣдний минжлъ прѣзъ България за Цариградъ, гдѣто го пращалъ папа-та съ епископа Доната и священника Левъ. Маринъ се видѣлъ Борису като доста сгоденъ за кроежи-тѣ му. Папа Адрианъ назначилъ Марина за пратенникъ (легатъ) въ Цариградъ, а пжкъ за архиепископъ въ България испратилъ нѣкой-си Силвестръ. Борисъ вжрналъ назадъ Силвестра, заедно съ пратения по-прѣди Доминикъ, и поискалъ отъ папа та да назначи за бжлгарски архиепископъ Формозъ, или Маринъ. Папа Адрианъ писалъ Борису, че е готовъ да назначи за бжлгарски архиепископъ, когото той (Борисъ) пожелае, само да не бжде Формозъ или Маринъ. Като видѣлъ, че не ще може да си постигне цѣль-та чрезъ папа-та, Борисъ прекжсналъ сношения-та си съ него и се отнесжлъ пакъ кжмъ гржци-тѣ.

Освѣнъ изложенни-тѣ, и слѣдующи-тѣ причини накараше Бориса да се отнесе пакъ кжмъ гржци-тѣ: щомъ бжлгаре-тѣ завжрзале сношения съ папа-та и прекжснале сношения-та си съ гржци-тѣ, тия послѣдни-тѣ станале по-отстъпчиви; тѣ радиле пакъ да привлечжтъ кжмъ себѣ-си Бориса и да го накаратъ да приеме отъ тѣхъ архиепископъ. На-скоро слѣдъ пристигание-то въ България на латинско-то духовенство, византийскій царъ и цариградскій патриархъ писале Борису писма, въ които му указвале на неправилности-тѣ въ учение-то на латинци-тѣ, които наричале и еретици, па испращале Борису и дарове слѣдъ дарове. Измѣниле се и политически-тѣ обстоятелства, щцото въ византийска-та джржава станалъ царъ Василъ Македонецъ-тъ (за когото се спомена въ 6-та забѣлжжка), а пжкъ нѣмскій царъ Лудовикъ смазалъ противници-тѣ си, та не-